

Glosin klobuk letos lutkarici Polonci Kores

Letošnje priznanje Sindikata kulture in narave Slovenije (Glosa), ki ga ta podeljuje ob praznovanju rojstnega dne Franceta Prešerna, je prejela dramska igralka, animatorka, glasbenica in predsednica sindikata Lutkovnega gledališča Ljubljana Polonca Kores.

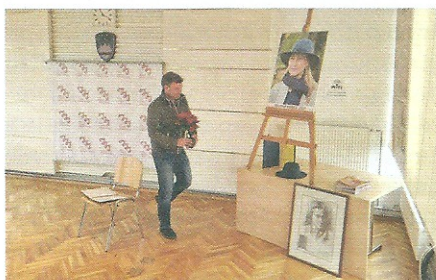
Idejo za priznanje je v začetku leta 2008 predstavil takratni predsednik sindikata **Doro Hvalica**, ki je bil strasten ljubitelj klobukov. Glavni odbor sindikata je nato sklenil, naj bo priznanje nekoliko drugačno od običajnih sindikalnih priznanj. Nagrajenec ali nagrajenska poleg klobuka, ki si ga po navdihu izbere v eni izmed klobučarn, prejme diplomu in hranilnik, napolnjen s kovanimi Prešerni. Za prejemnico prvega priznanja Glosin klobuk je bila izbrana **Elizabeta Fičur**, sindikalna zaupnica na območju izpostavi Javnega sklada za kulturne dejavnosti (JSKD) v Piranu, v naslednjih petnajstih letih pa so nagrado podelili širokemu spektru ustvarjalcev in ustvarjalcev na področju dramske in filmske umetnosti, uprizoritvene kulture, književnosti in varovanja narave in okolja, če omenimo zgolj nekatere.

Predsednik sindikata **Mitja Šuštar** je slavnostno podelitev začel z daljšim govorom,

avtoriteto, ki se je v svoji predanosti vprašanju narodnega buditeljstva in slovenskega jezika odrekel tako ljubezni in družini kot druženju in užitekstvu. V svojo vzneseno fabulo je Šuštar spretno vpeljal tudi ekonomsko in družbeno kritiko sodobnosti, ob hkratnem poudarjanju dejstva, da je bil Prešeren v prvi vrsti humanist in šele nato družbeni delavec, enako kot drugi velikan slovenskega slovstva Ivan Cankar. Pri branju odlomka iz Cankarjeve povesti Hlapec Jernej in njegova pravica so nato predsednika sindikata naposled premagala čustva in na pomoč mu je morala priskočiti interpretka iz občinstva. Govoru je sledil glasbeni premor, v katerem nas je z dvoglasno interpretacijo Francetove Vrbe v jesensko zasanjanost popeljal slovenski filmski in gledališki igralec ter član sindikata Glosa **Renato Jenček**. Občinstvo pa je pozorno prisluhnilo tudi deklamaciji Prešernove Glose in Slovesa od mladosti.

rala na Akademiji za glasbo in se hkrati izobraževala v Lutkovno-gledališkem studiu. Po zaključku šolanja je, poleg poučevanja violine, začela delati v tej ustanovi. Od leta 2008 je stalna članica ansambla, nastopa v vlogah za otroke in odrasle. Za sabo ima številne vloge in predstave, med njimi ogromno nagrajenih – tako za animacijo, igro, grand prix kot tudi komedijantko večera. Je tudi prejemnica Pengovove listine, najvišjega možnega priznanja za dosežke na področju lutkovnega ustvarjanja za obdobje najmanj zadnjih štirih let. Ali v bolj zvneničih besedah predsednika sindikata Glosa: »Polonca je v več kot šestih letih, odkar je predsednica sindikata Lutkovnega gledališča Ljubljana, tam postavila nove temelje sindikalne organiziranosti. Pod njenim vodstvom je sindikat precej napredoval, za več kot trikrat se je povečalo tudi članstvo. Pri svojem sindikalnem delu si Polonca prizadeva za kakovostnejšo podobo sindikata in zavoda. Je angažirana pogajalka za vse delavce, posebno tehnične kadre in tiste z nižjo izobrazbo. Pri tem se izkazuje s strokovnim znanjem, z vztrajnostjo pri razčiščevanju vprašanj, razumevanjem delovnih pogojev in nepopustljivostjo pri uveljavljanju vrednot socialnega dialoga. Sodeluje s krovnim sindikatom in z našo službo pravne pomoči ter z dosežki seznanja in prenaša dobro prakso v obe smeri. Je prodorna, v kratkem času je uredila več, kar nekaterim dolga leta ni uspelo. Ker se na kulturne način bori za ponižane in razžaljene in ker je varuhinja zakonitosti in transparentnosti, jo imajo ljudje radi, vodstvo zavoda pa malo manj. Vložila je pomembno vzorčno tožbo na delovno in socialno sodišče ter se na ta način izpostavlja za druge in njih pravice, v svojem delovnem okolju pa uživa zaupanje in spoštovanje.« Ker je bila Polonca Kores zaradi dela na podelitvi odsotna, so nagrado v šegavi maniri simbolno podelili njene mu portretu, prevzel pa jo je njen partner Andrej, tudi sam vrhunski glasbenik, ali kot ga je muzavo predstavil Mitja Šuštar: »Iste vrste ptiči skupaj letijo.« Njena fotografija bo odslej krasila sindikalno pisarno Glose, mi pa za konec dodajmo le »Kape ne, klobuk dol« ob taki slovesnosti.

Miha Poredoš

» Ker je bila Polonca Kores zaradi dela na podelitvi odsotna, so nagrado simbolno podelili njenemu portretu, prevzel pa jo je njen partner **Andrej Sraka**.

» Za kulturni program je ob glasbeni spremljavi poskrbel slovenski filmski in gledališki igralec **Renato Jenček**.

Foto M. P.

v katerem si je za izhodiščni motiv izbral 222-letnico rojstva Franceta Prešerna in njegov lik in delo, kot ju v svoji polemični noveli »Resnica o Prešernu« okarakterizira slovenski pesnik in pisatelj **Ivan Sivec**: »Mnoge, ki so se posvetili Prešernovim mojstrovina in razčlenjevanjem njegovega opusa ter osebnosti, zmotijo zelo slabe, obrobne, nesmiselne, nedokazane označbe,« je povedal Šuštar. Nadalje je s praktičnimi primeri nekaterih Prešernovih sodobnikov in novejših interpretov postavil antitezo njegovemu domnevemu ženskarstvu in alkoholizmu. Pesnika je vzpostavil kot čustveno in moralno zrelo

Polonca - predana delavka in sindikalistka

Uvodnemu je nato sledil ceremonialni del s predstavitev letošnje nagrajenke, ki se je mnogim v začetku zdela precej nenavadna. Od vsepovsod so v utemeljitev jadrati presežki, dokler nam na koncu Šuštar ni pojasnil, da so slišane stávnice povedi izbor utemeljitev zadnjih petnajstih let, prav vse pa naj bi veljale tudi za letošnjo nagrajenko Polonco Kores. Ta je že v zgodnjih letih sodelovala v predstavah Slovenskega narodnega gledališča Opera in Balet Ljubljana ter z glasbenikom **Janijem Kovačičem**. Vrhunska violinistka s popolnim poslušom je diplomirala